

«Στο πρόσωπο του κάθε ενδεούς βρίσκεται ο ίδιος ο Χριστός»

/ Ιερές Μονές

«Ο Θεός είναι μόνον αγάπη. Επομένως αυτό που κρίνεται είναι η επαλήθευση της αγάπης, την οποία προσφέρουμε στον συνάνθρωπό μας», επεσήμανε ο Καθηγητής και Πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας, Χρήστος Οικονόμου, κατά τη διακονία του θείου λόγου, στο Μετόχι της Ιεράς Μονής Κύκκου, στη Λευκωσία την Κυριακή της Απόκριew.

Ο κ. Οικονόμου απευθυνόμενος προς τους πιστούς, που κατέκλυσαν τον Ιερό Ναό του Αγίου Προκοπίου, ανέλυσε την ευαγγελική περικοπή της ημέρας και εστίασε στην πρόσκληση – πρόκληση που απευθύνει ο Κύριος μας να Τον συναντήσουμε στα πρόσωπα των αδελφών μας «των ελαχίστων».

«Σε μια αιμάσσουμε κοινωνία και μια παγκόσμια αναταραχή, σήμερα η Εκκλησία παρουσιάζει την θεία Κρίση, την κρίση του κόσμου. Μια κρίση, η οποία είναι δίκαιη. Έχει κριτήριο την αγάπη και μόνο και δεν έχει κριτήριο, ούτε την έχθρα,

ούτε την αντιπαλότητα, ούτε τις συγκρούσεις. Μπροστά σ' αυτό το θέαμα, που παρακολουθούμε στους δέκτες μας αυτές τις μέρες, όπου φαίνεται ότι οι μεγάλες δυνάμεις κυριαρχούν στον κόσμο, έρχεται σήμερα το ευαγγελικό κείμενο του Ματθαίου ως λόγος αιώνιος και διαχρονικός να μας τονίζει ότι πρώτος και έσχατος κριτής της ανθρωπότητας είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός. Αυτός που αποτελεί το κέντρο της ιστορίας και το κέντρο της ανθρωπότητας. Αυτός ο οποίος κυριαρχεί επί παντός επιστητού. Αυτός ο οποίος ήλθε για να σώσει και να λυτρώσει τον άνθρωπο».

Ο Χριστός παρέχει στον άνθρωπο «την προοπτική της βασιλείας του Θεού μέσα από απλές φιλόανθρωπες διαδικασίες. Ο Χριστός εμφανίζεται στην εσχατολογική Του κρίση, όπου δίνει προκλήσεις πολύ απλές και κατορθωτές, στον κάθε ένα από εμάς, ώστε να γίνουμε μέτοχοι της βασιλείας του Θεού», σημείωσε.

Ο κ. Οικονόμου αποσαφήνισε, στη συνέχεια, ότι ο κορεσμός της πείνας, της δίψας, της ξενίας, της περίθαλψης των ελαχίστων αδελφών μας, που αναφέρονται στην ευαγγελική περικοπή, δεν περιορίζεται μόνο στην παροχή χρημάτων ή υλικών αγαθών προς τον πλησίον, που βρίσκεται σε ανάγκη. «Να επουλώσουμε τις πληγές του σώματος και της ψυχής του και να τον συναγάγουμε ως αδελφό. Εκφράζοντας αυτή την αγάπη, που είναι προϋπόθεση για να έχει ο άνθρωπος αυτή την τεράστια ανταμοιβή της βασιλείας του Θεού».

«Στο πρόσωπο του κάθε ενδεούς βρίσκεται ο ίδιος ο Χριστός», τόνισε, για να προσθέσει ότι ο Κύριος «δεν ζητά τα ακατόρθωτα. Δεν ζητάει ο Θεός να κάνουμε πράγματα, πράξεις και έργα, που υπερβαίνουν τις προσωπικές μας δυνατότητες. Ζητά αυτά τα απλά πράγματα ως φιλόανθρωπη έκφραση, ως έκφραση των σπλάχνων οικτιρμών που πρέπει να έχει ο κάθε άνθρωπος, ως έκφραση της αγάπης του ανθρώπου προς τον κάθε άνθρωπο, χωρίς να διακρίνει φυλή, φύλο, κοινωνική ταυτότητα, κοινωνικά επίπεδα, αλλά “ένι τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων”».

«Από την άλλη την πλευρά, βεβαίως, η έκφραση της καταδίκης αυτών, οι οποίοι στερούν την αγάπη τους από τον συνάνθρωπό τους, “ἐφ’ ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνι τούτων τῶν ἐλαχίστων”, οδηγούνται στην αυτοκαταδίκη τους. Η φροντίδα, λοιπόν, του πεινασμένου, του διψασμένου, του ξένου, του γυμνού, του φυλακισμένου, του ασθενή, αναφέρει έξι κατηγορίες, οι οποίες είναι οι βασικές της καθημερινής μας ζωής».

Κλείνοντας τον μεστό λόγο του ο Ελλογιμώτατος Καθηγητής υπογράμμισε πως «η πρόκληση, η οποία δίδεται μπροστά σ' αυτή την τραγική παγκόσμια κατάσταση είναι η αγάπη στον συνάνθρωπο και αυτό είναι η λύτρωση και η σωτηρία και η

δική μας και του συνανθρώπου μας».

Λουκάς Α. Παναγιώτου